

regulerer fremgangsmåden ved inddrivelse af bøder. Kompetencen til at inddrive bøder er som hidtil tillagt Politimesteren i Grønland med klageadgang til Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen.

I *stk. 2* fastsættes det i overensstemmelse med gældende praksis, at afsoning af bøder skal ske efter bestemmelserne i kapitel 43 om fuldbyrdelse af domme med anstaltsanbringelse. Opmærksomheden henledes på den foreslåede adgang til at anbringe blandt andet bødefonere i en detention nær den dømtes hjemsted, jf. § 195, stk. 2, jf. § 196, stk. 1, 1. pkt.

Kapitel 40

Fuldbyrdelse af domme med tilsyn mv.

Gældende ret og kommissionens overvejelser og forslag om fuldbyrdelse af foranstaltninger med tilsyn mv. er beskrevet i betænkningens afsnit XVI, kap. 5.

Bestemmelserne i kapitel 40 tager udgangspunkt i gældende ret, men er udtryk for kommissionens ønske om at effektivisere gennemførelsen af foranstaltninger uden for anstalt og i denne forbindelse præcisere den dømtes og kriminalforsorgens pligter, jf. om behovet for effektivisering og tilsynsmyndighedens geografiske udbygning betænkningens afsnit XVI, kap. 3. De foreslåede bestemmelser finder umiddelbart anvendelse ved gennemførelse af tilsyn i medfør af domme til tilsyn efter kapitel 40. Bestemmelserne er desuden – med modifikationer – grundlaget for gennemførelse af tilsyn i medfør af domme med samfundstjeneste, domme med anstalt og tilsyn, domme med tilsynsforanstaltninger over for visse grupper af kriminelle (unge, psykisk syge og farlige) og afgørelser om løsladelse på prøve. Disse modifikationer er beskrevet nedenfor i de relevante kapitler i dette lovudkast.

Kommissionen forudsætter i øvrigt, at der på grundlag af de administrative regler sker en koordinering af kriminalforsorgens samlede virksomhed i forhold til den dømte, således som denne foreslås gennemført, fra den første kontakt med klienten er etableret, til foranstaltningen i det enkelte tilfælde er gennemført, og således som forslaget om en enhedsledelse lægger op til.

Almindelige bestemmelser om gennemførelse af tilsyn mv.

Til § 178

I bestemmelsen fastsættes det, at det som hidtil er udgangspunktet, at tilsyn og eventuelle særvilkår gennemføres af kriminalforsorgen. Hvis tilsyn mv. undtagelsesvis skal gennemføres af andre myndigheder, skal dette efter bestemmelsen være udtrykkeligt be-

stemt i afgørelsen (en dom eller f.eks. en afgørelse om løsladelse på prøve).

Til § 179

Bestemmelsen pålægger tilsynsmyndigheden en vejledningspligt og en pligt til i samarbejde med den dømte at udarbejde en handleplan for tilsynsperioden og tiden derefter. Disse pligter er uafhængige af, om tilsynsmyndigheden er kriminalforsorgen eller en anden myndighed.

Disse spørgsmål er behandlet i betænkningens afsnit XVI, kap. 5.1.

Tilsyn mv. af kriminalforsorgen

Til § 180

Bestemmelsen regulerer den dømtes pligter i forbindelse med kriminalforsorgens gennemførelse af tilsyn og eventuelle særvilkår. Dette spørgsmål er behandlet i betænkningens afsnit XVI, kap. 5.2. Der skelnes mellem pligter i medfør af tilsynsvilkåret, jf. *stk. 1*, og pligter i medfør af særvilkår, der efter §§ 133-136 er fastsat i afgørelsen, jf. *stk. 2*.

Den dømte skal efter *stk. 3* dokumentere afgivne oplysninger, hvis kriminalforsorgen anmoder om det.

Bestemmelsen i *stk. 4* modsvarer af kriminalforsorgens pligt til at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelsen af tilsynet og eventuelle særvilkår, jf. § 181, stk. 3.

Til § 181

Bestemmelsen vedrører sammen med § 182 kriminalforsorgens pligter som tilsynsmyndighed, dels i forbindelse med det kontrolmæssige tilsyn med den dømte (§ 181), dels i forbindelse med støtte til den dømte med hensyn til løsning af sociale og personlige problemer (§ 182). Disse spørgsmål er behandlet i betænkningens afsnit XVI, kap. 5.2.

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer en pligt for kriminalforsorgen til i tilsynsperioden at holde sig underrettet om den dømtes forhold. Er der i afgørelsen tillige fastsat særvilkår efter §§ 133-136, skal kriminalforsorgen desuden påse, at disse iværksættes og overholdes, jf. *stk. 2*. Der skelnes mellem særvilkår, der er fastsat umiddelbart ved afgørelsen, og som kriminalforsorgen derfor skal iværksætte, jf. *stk. 2, 1. pkt.*, og særvilkår, der med hjemmel i afgørelsen kan iværksættes, hvis kriminalforsorgen finder det nødvendigt, jf. *stk. 2, 2. pkt.* I begge tilfælde skal kriminalforsorgen være særlig opmærksom på sådanne forhold, der omfattes af særvilkår.